



Folketingets Sundheds- og forebyggelsesudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Krin/ J.nr. 2014- 1517

Dato:3. marts 2014

Under henvisning til Folketingets Sundheds- og forebyggelsesudvalgs brev af 30. januar 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling og sociale forholdes endelige svar på spørgsmål nr. 431 (SUU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 431:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28. januar 2014 fra Karen Pendrup Jørgensen vedr. sygdomsforløb, jf. SUU alm. del - bilag 259"

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne udtrykke min dybe medfølelse med Karen Pendrup Jørgensen og hendes familie. Det er en ulykkelig situation, som familien står i, og Karen Pendrup Jørgensens brev har gjort stort indtryk på mig.

Når en borger pludselig befinder sig i en situation, som den Karen Pendrup Jørgensen beskriver, er det afgørende, at borgeren mødes med forståelse, og at de hjælpemuligheder, der er i loven, bringes i anvendelse. Det er borgerens kommune, der skal træde til og forsøge at mindske det store pres, som borgeren er underlagt, ikke mindst når der også er et lille barn i familien. Som beskrevet nedenfor giver reglerne i serviceloven kommunen forskellige muligheder for hjælp.

Plejevederlag

I henhold til servicelovens § 119 kan personer, som passer en nærstående, der ønsker at dø i eget hjem, få plejevederlag. Formålet med bestemmelsen er at give døende og deres familier de bedst mulige vilkår i en meget svær situation.

Det er en betingelse for at yde plejevederlag, at hospitalsbehandling efter en lægelig vurdering må anses for udsigtsløs, og at prognosen er kort levetid. Derudover skal det være muligt og hensigtsmæssigt at pleje den døende i hjemmet.

Den døende og den, der påtager sig plejeopgaven, skal være enige om, at der etableres en plejeordning i eget hjem. Pleje af døende i hjemmet kan være en stor fysisk og psykisk belastende opgave. Det er derfor vigtigt, at den døende og den, der ønsker at

påtagesig plejeopgaven, informeres grundigt om sygdommen. Det er desuden en forudsætning for etablering af plejeforholdet, at kommunen vurderer, at plejeren kan løfte opgaven.

Det vil normalt være en forudsætning, at der er mulighed for at få bistand fra læge og kommuneuden for normale træffetider. Kommunalbestyrelsens almindelige tilbud om hjælp til syge og personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne skal også gives til døende, der plejes i hjemmet af en nærtstående. F.eks. skal kommunen oplyse om mulighederne for at få f.eks. personlig og praktisk hjælp, hjemmesygepleje, døgnpleje, hjælpemidler, boligændringer, smertebehandling og aflastningsophold. Selv om en nærtstående påtager sig plejeopgaven, vil der ofte være behov for, at kommunen giver ekstra hjælp.

Kommunen bør informere plejeren om mulighederne for at søge om plejevederlag. I henhold til servicelovens § 120 udgør plejevederlaget enten et beløb, som beregnes ud fra det dagpengebeløb, som plejeren ville være berettiget til i tilfælde af egen sygdom, eller et i loven fastsat beløb. Når plejeren har ret til sygedagpenge, udgør plejevederlaget 1,5 gange det beløb, som modtageren i tilfælde af egen sygdom ville være berettiget til efter § 50, stk. 1 i lov om sygedagpenge.

Kommunalbestyrelsen kan i ganske særligt tilfælde beslutte at udbetale et plejevederlag, der er højere end 1,5 gange det højeste sygedagpengebeløb. Kommunen afgør efter en konkret vurdering, om der foreligger særlige forhold. Som eksempler kan nævnes store forsørgerbyrder eller andre høje, faste og rimelige udgifter, som ellers kunne hindre ansøgeren i at pleje den døende.

Rådgivning til børn og unge

I medfør af servicelovens § 11 skal kommunen tilbyde gratis rådgivning til børn og unge og deres forældre eller andre personer, der faktisk sørger for et barn eller en ung. Kommunen er forpligtet til ved opsøgende virksomhed at rette sådant et tilbud til enhver, som må antages at trænge hertil.

Rådgivningen kan bestå i en familieorienteret rådgivning for både enkeltmedlemmer og hele familien, også uden at der er iværksat eller skal iværksættes andre former for støtte. Ved en familieorienteret rådgivning forstås, at der kan rådgives om alle aspekter, der har betydning for børn, unge og deres familier. Rådgivningen kan målrettes, hvis det viser sig, at der er konkrete problemer, der søges om hjælp til, og der kan i den forbindelse ydes støtte over en længerevarende periode, hvis der er behov herfor.

Manu Sareen

/Eva Pedersen